

HISTÒRIES COLOMENQUES

55 anys del Boicot al 3

Chema Corral

Historiador

L'any 1968, l'autobús de la línia 3 era molt utilitzat pels colomencs per anar a la feina, ja que enllaçava la plaça de la Vila amb el metro de Fabra i Puig. Aquest any, el metro va arribar fins a Torras i Bages i, coincidint amb aquesta situació, Transports de Barcelona va pujar el preu del bitllet del bus. Davant això, CCOO, que

aleshores era l'organització més vertebrada i activa del Barcelonès Nord, va convocar a no agafar el bus i anar caminant fins al metro, com a senyal de protesta, els dies 2 i 3 de setembre. Santa Coloma va viure una Festa Major d'Estiu molt moguda.

Per garantir l'èxit de l'acció reivindicativa es van convocar reunions amb la complicitat de

les parròquies i amb la participació del jovent de la JOC. Reunions en esglésies i assemblees clandestines en els descampats del Motocròs, de l'Esperit Sant o dels garrofers del Fondo. La crida al boicot es va fer mitjançant fulls i pintades. En una acció de suport, l'Alejo Castellano i en José Sánchez, militants de CCOO i del PSUC, van ser detinguts el dilluns 2 de setembre, quan anaven amb moto llançant tatxes de 3 claus a la carretera per deixar fora de circulació els autobusos.

Els van torturar a comissaria, van estar 3 mesos en presó preventiva i van ser acusats d'associació il·lícita i de desor-

dres públics; els van demanar 4 anys de reclusió i la condemna va ser d'un any. Els maltractaments van ser tan forts i contundents que es van recollir en un manifest, signat per 1.500 intel·lectuals, dirigit al ministre de la Governació, en el qual es denunciaven multitud de casos de tortura i es demanava una investigació. La policia política torturava amb l'objectiu d'aconseguir dades i noms d'activistes, per tal de desarticular les organitzacions clandestines i debilitar l'oposició democràtica.

El desenllaç del boicot al 3 va ser positiu per a la població colomenca malgrat que la pujada del preu del bitllet es va

mantenir, però es van aconseguir dues noves línies d'autobusos que sortien dels dos barris més allunyats del centre de la ciutat: la 103 i la 203, la primera des de Fondo i la segona des de Singuerlín, fins al metro de Torras i Bages i la plaça d'Orfila. La gran ensenyança del boicot al 3, va ser que des de la unitat i l'acció es podien aconseguir reivindicacions. Això, juntament amb la lluita per l'ambulatori de 1971, va portar a la formació d'una consciència col·lectiva i d'una cultura de la reivindicació i la mobilització que van estar presents en les lluites posteriors. ♦